

Надвірна ЦРЛ – історична довідка

Прикарпаття з давніх літ було колискою славних традицій у громадсько-політичному, просвітницькому, культурному житті краю. На арені громадського життя українські лікарі з'являються вже з кінця XIX століття, незважаючи на значні перешкоди спочатку з боку офіційної австрійської, а потім польської медицини.

Наприкінці XIX — на початку XX століть з прогресивним розвитком капіталізму розпочався розвиток промисловості, в першу чергу лісорозробної — лісопильних заводів (тартаків) у Надвірній і Делятині, нафтовидобувної промисловості в Битькові, а також побудували нафтопереробний завод у Надвірній. У цей період провели залізницю, ввівши в дію вітку Львів—Рахів, яка сприяла розвитку міста

Надвірної і району. Одночасно в Надвірній розвивались промислове виробництво — кравецьке, шевське і торгівля. У краї спалахували інфекційні захворювання — віспа, дифтерія, туберкульоз, тиф, які спричиняли високу смертність серед населення.

Враховуючи розвиток галузей промисловості, збільшення кількості робітничого класу і службовців, австрійський уряд і місцева влада вирішили в м.

Надвірній збудувати лікарню, на що виділили централізовано потрібні кошти. Будувати лікарню розпочати 1905 р., а **ввели в експлуатацію на початку 1907-го**. Було збудовано 2-поверховий цегляний будинок з 33-ма палатами хірургічно травматологічного, терапевтичного профілів і пологовими ліжками.

Перше збудоване приміщення лікарні

Одночасно збудували

адміністративний будинок, інфекційний відділ, кухню з пральною в одному будинку зокремими входами, морг, господарський будинок для персоналу і стайні для коней і худоби. Територію лікарні в межах 2 га засадили фруктовими деревами та липами.

Новозбудована лікарня з централізованим опаленням була розрахована на 50 ліжок. В її штаті було 5 лікарів, зокрема хірург-травматолог, акушер-гінеколог, 3 лікарі загального профілю, 11 медсестер, 2 акушерки, 14 санітарок і 18 осіб адміністративно-господарського персоналу.

Лікування в стаціонарі було платне.

Перше приміщення лікарні

Під час польської окупації лікарня залишилась базовою без збільшення ліжок, але до штату ввели педіатра та інфекціоніста-венеролога.

В місті працювало 7 приватних і 3 зубні лікарі, а також 2 зубні техніки.